

TÄSSÄ NUMEROSSA:

6 EU:LLE JA NATOLLE UUTTA ISKUKYKYÄ
6 Kohti tiiviimpää puolustusunionia? – *Jyrki Karvinen*

11 JYVÄLLÄ
11 Salarakkaudesta avoliittoon? – *Jyrki Karvinen*
13 Rannikkojoukkojen uusin ohjusasejärjestelmä RO-2006 koulutuskäyttöön – *Juhani A. Niska, eversti evp*
13 Maailmalta – *Pertti Lappalainen*
17 M/05 tulee – *Jaakko Puuperä*
19 TURUNEN – Koko maata puolustetaan?
20 TTS 06-09 puolustuslinjalla – *Ismo Turunen*
24 PV on PA – *Jaakko Puuperä*

26 KANSAINVÄLINEN POLITIIKKA
26 Itävallassa ei haikailla Nato-jäsenyyttä – *Jyrki Karvinen*
28 Irakin sota lopetti Nato-keskustelun – *Jyrki Karvinen*

30 SODASTA – OSA 1
30 Mitä sota on? – *Jyri Raittasalo ja Joonas Sipilä*

34 Strategia – sodan lahja bisnekselle ja liiketaloustieteelle – *Juha Olava*

40 LIIKKEENEDISTÄMINEN JA MIINANRAIVAUS OSA 2
40 Maamiinojen raivaus jatkuu... ja jatkuu – *Matti Mähönen, yleisesikuntaeverstiluutnantti evp*
43 Miinaongelma – *Matti Mähönen*

44 SUOMEN SOTILAS TESTAA
44 Talvinaamiopuvut – *Mikko Kauppila*
53 Mitä talvipuvun alle – *Jaakko Puuperä*
54 Ultravioletti- ja lähi-infrapuna-alueen tiedustelu ja naamiointi – *Mikko Kauppila*
55 Suomen Sotilaan talvi – *Eerikki Rundgrén*

57 VIDEO & DVD & ELOKUVA
57 Miksi suojeluskunnat lakkautettiin? – *Jaakko Puuperä*
58 Perikato – *Kari Kuusela*

61 KIRJAT
61 Heimosodat – *Kari Selén*
62 Elektroninen sodankäynti, osa 1 – taistelun viides dimensio – *Tero Ahtee*
63 Waffen-SS – *Kari Kuusela*
64 Kun taivaalta satoi tulta ja Helsingin suurpommitukset helmikuussa 1944 – *Jaakko Puuperä*

66 Pysäyttikö Roosevelt Stalinin hyökkäyksen 1944? – *Nils-Erik Stenbäck*

68 KOULUTUS
68 Puolustusvoimien uusi Talvikoulutusopas – *Eerikki Rundgrén*
71 Talvisodankäyntiä ruatsalaisittain – *Eerikki Rundgrén*

77 SUOMEN SOTILAS KOEAJAA
77 Sota-jeppi – *Kari Kuusela*
79 Sota-jeepin historia – *Kari Kuusela*

83 Tvällärin kertomuksia 2 – Autovartio

89 Palautteet

98 KNUUTI – Eurooppa tunkee USA:n lento- ja asemarkkinoille

Palvelukortti: sivulla 93

Kansi: *Janne Kopu*

***Julkaistava aineisto.** Aineisto hyväksytään julkaistavaksi ehdoin, että Kustannus Oy Suomen Mies saa aineistoon hyvän kustannustavan puitteissa eri korvauksetta vapaan käyttöikeuden tiedonvälitysoiminnassaan, ellei muuta ole nimenomaisesti sovittu.*

***Tilajaarekisteri.** Lehden tilajaarekisteriä voidaan käyttää suoramarkkinointi-tarkoituksiin. Niitä lehden tilaajia, jotka eivät halua että heidän tietojaan käytetään, pyydetään ilmoittamaan siitä lehden tilauksen yhteydessä.*

Testasimme talvinaamiopuvut

► Suomen Sotilaan numerossa 4/2004 julkaisimme laajan naamiopukutestisarjamme ensimmäisen osan ”Tehdasvalmisteisista kesänaamiopuvuista”. Lehden aikaisemmissa numeroissa on käsitelty laajasti häivemateriaaleja. Nyt julkaisemme testiraportin toisen osan testattuamme talvinaamiopukuja laajasti kahden talven ajan etelän asutusalueilla ja pusikoissa sekä pohjoisen erämaissa ja tuntureilla. Talvinaamiopuku on aina kompromissi. Täydellistä pukua ei löytynyt nytkään, mutta monta hyvää innovaatiota. Kunnollisia talvinaamiopukuja valmistetaan vain muutamassa maassa. Käytännössä testistä tuli pitkälti Suomi–Venäjä-maastelu. Lue sivuilta 44-53 kuinka kotimainen Scantarp pärjasi idän haastajia vastaan eri malleillaan.

Suomen Sotilas Sodan juurilla

► Mitä sota on ja miten sota on nähty eri aikoina? Leidenin yliopiston tutkijan, FM **Janne Malkin** johtama Suomen Sotilaan sotatieteen ja sotahistorian kotimaisista tutkijoista koottu asiantuntijaryhmä avaa lehden lukijoille tässä numerossa alkavassa laajassa juttusarjassa ilmiön nimeltä sota. Se jolla on valta määrittellä mitä sota on, on jo voittanut ensimmäisen taistelun. Sodasta sivuilla 30-33.

Wilhelm Valloittaja löi Saksit Hastingsissä 1066 ja kirjoitti voittajana sodan historian. Vahvempi pyrkii määrittämään sodan olemuksen ja kulun ennen yhteenottoa, mutta myös sen jälkeen.

NettiSotilas

NettiSotilas on palveluksessasi ilman salasanaa 24 h vuorokaudessa. Suomen Sotilaan nettisivustolla osoitteessa www.suomensotilas.fi voit seurata kotimaisia ja ulkomaisia tapahtumia vähintään viikoittain päivitettävistä Sotilas uutisista ja lukea lehden artikkelien laajoja taustamateriaaleja aiheista, jotka kiinnostavat juuri sinua. Nyt sivuilla muun muassa laaja artikkeli puolustusvoimien hankinnoista ja kotimaisesta puolustusmateriaaliteollisuudesta, lisätietoa tässä lehden numerossa käsiteltävistä EU:n taisteluosastoista ja Suomen Natosuhteesta, sota-historiaa ja –teknikkaa ja tietysti kattava ja ajantasainen linkkiluettelomme tiedon valtatielle, tietokilpailu ja paljon muuta.

EUROOPPALAINEN PILARI 27.4.2005

Nato tarvitsee eurooppalaisen pilarinsa ja Eurooppa tarvitsee Natoa linkikseen Yhdysvaltoihin. Nato on arvokas turvallisuusfoorumi myös Yhdysvalloille ja eurooppalaisille kansallisvaltioille. Äänekkäistäkin erimielisyyksistään huolimatta eurooppalaisten ja amerikkalaisten suurstrategiset turvallisuusintressit yhtenevät suurissa kysymyksissä. Euroopan turvallisuus ei kuitenkaan tulevaisuudessa enää saa, eikä voi, riippua Yhdysvaltojen sotapotentiaalista ydinaseineen. Protektionistisen, sisäänpäin käpertyvän ja ylimielisen maailmanvallan poliittisen ilmipiirin kehitystrendit ja **Bushin** äärikonservatiivinen politiikka eivät myöskään anna aiheetta uskoa, että EU:n ja USA:n intressit olisivat ikuisesti ristiriidattomat.

Ollakseen poliittisesti uskottava suvereeni toimija ja luotettava kauppakumppani, on EU:llakin oltava uskottava kyky puolustaa itsenäisesti etuaan ja alueensa koskemattomuutta. Sotilaallisesti heikolla ei ole tiukan paikan tullen tuolia neuvottelupöydässä. Poliitiikka tarvitsee taakseen voimaa 2000-luvullakin. EU on kuitenkin sotilaallinen ja poliittinen kääpiö verrattuna taloudelliseen voimaansa. Mutta EU:n jäsenillä on huomattavaa sotapotentiaalia, jota ei ole aiheen väheksyä. Meneillään oleva kansallisten ja yhteisten resurssien uusi kohdennus voi tehdä EU:sta helposti, ilman suuria-kaan lisäkustannuksia, uskottavan, itsenäisen globaalin toimijan. Ilman omaa sotilaallista kykyä EU:n kohtalo on oleva eräiltä osin samankaltainen kuin YK:n. Ainakaan USA ei näytä kunnioittavan aseettomia neuvottelukumppaneita. Puolustuskyvyttöntä on helppo painostaa.

Jos EU:n jäsenet haluavat yhteisöstään nykyistä vahvemman kansainvälisen toimijan, on EU:lle luotava siihen tarvittava uskottava itsenäinen sotilaallinen toimintakyky, -valmius ja huoltovarmuus. Euroopan kokaisen ja vahvuisen yksikön puitteissa se on realistinen tavoite. Pieni valtio sen sijaan ei enää näitä tavoitteita voi yksin saavuttaa.

EU:n ulkopoliittisen roolin kasvattaminen johtaa vääjäämättä sen jäsenten valtiollisen ulkopoliitiikan ja suvereniteetinkin kaventumiseen. Tämä kehitys on ainakin jäsenmaiden enemmistön hiljaisesti hyväksymä. Sama koskee puolustusulottuvuutta. Jos EU kehittää jatkossakin yhteistä puolustustaan, se tarkoittaa jälleen askelta kohti liittovaltiota. Ilman kansallisia asevoimia EU ja sen kansallisvaltiot korvautuvat Euroopan Yhdysvalloilla. Puolustusulottuvuuden syvyys ja laajuus ratkaisee aikanaan sen, mikä tulee olemaan jäsenmaiden kansallisten puolustuslaitosten kohtalo. Ainakin toistaiseksi kansallisia asevoimia tarvitaan. EU-asevoimiin, jotka täydentäisivät tai ehkä jopa korvaisivat aikanaan kokonaan kansalliset asevoimat, on yhä matkaa.

Jos EU:n rooli kasvaa sen jäsenmaiden suvereniteetin kustannuksella, eivät EU:n jäsenet pian tarvitse Natoa, mutta EU tarvitsee. Naton eurooppalaisina jäseninä saattavat olla tulevaisuudessa nykyisten kansallisvaltioiden sijasta EU ja mahdollisesti sen ulkopuolelle jääneitä yksittäisiä eurooppalaisia maita. Nato säilyisi näin yhä suvereenien toimijoiden globaalina yhteistyöjärjestönä puolustuksen alalla. Järjestö ei olisi päällekkäinen jäsenten omien puolustusjärjestelyiden kanssa. Se olisi niiden summa.

Tällaisessa tilanteessa maailmaansa kylmän sodan naarmuisten asemasotaperiskooppien läpi tarkkailevien kotimaisten poliittikkojemme ei tarvitsisi enää potkia tutkainta vastaan. EU:n kylkiäisenä tulevaa Nato-jäsenyyttä voisi paeta vain eroamalla koko unionista. Esimakua tästä saimme jo lähtiessämme mukaan nopean toiminnan joukkoihin. Unionin joukoissa ajetaan unionin etua, ei kansallista etua. Kymmenessä vuorokaudessa ei ehdi valikoida tapauskohtaisesti mihin kriisiin Suomen poikia saa lähettää. Silloin on myöhäistä miettiä kenen joukot korvaavat pois jäävän maan henkilöstön, horjuttamatta koko EU:n uskottavuutta ja joukkojen suorituskykyä. Oikea-aikaisella sekaantumisella selkkauksiin voidaan pelastaa jopa satojatuhanisia ihmishenkiä pieninkin sotilaallisin panostuksiin ja ehkäistä sodan laajentuminen. Jähkailu maksaa verta. Poliittinen päätös tehtiin kun päätettiin lähteä mukaan yhteisiin joukkoihin. Nyt sitä on myöhäistä perua.

Valtiojohtomme on kevään mittaan tunnustanut junan lähteneen jo yli kymmenen vuotta sitten. Suomi on siinä kyydissä. On jännittävää nähdä, pysyvätkö kaikki matkustajat mukana uuden Brysselin panssariluotijunan vauhdissa, riittääkö maksavia asiakkaita, kestääkö vauhti ja missä on päätepyssäkki.

jaakko.puupera@suomensotilas.fi